

sv. maša in sv. obhajilo. O kako dobro je vse to storilo mam dekletom! — Hitro po sv. maši je bil v samostanski sobi shod. Vodila je zborovanje domača predstojnica Marijine družbe in Dekliške zveze. Nastopila so tri dekleta. Izrazila so lepo naše nazore in sklepe, da hočemo v svoji noši pametne in res priproste biti, potem da hočemo skrbeti vneto za naraščaj v naše ljube Marijine družbe in pa da hočemo iz srca Jezusa v sv. hostiji prav iz srca častiti, ga ljubiti in prejemati, kakor nam je naročil zagrebški euharistični shod, ki se ga je bila govornica iz Makol udeležila. Poljčanska je radi boleznii izostala. — Potem je č. g. Vinc. Munda v navdušenem govoru v resni in veselo-šaljivi obliki na naš dekliški prapor v duhu pripel tri trakove. Prvi je bil precej dolg o lepem, verskem, čednostnem življenju slovenske Marijine deklice; drugi o vneti ljubezni do domovine po zgledu device Orleanske; tretji o potrebi ne puhle in navidezne, ampak resne in res koristne stanovske izobrazbe. — Takoj po shodu je imel še č. g. župnik v cerkvi kratek nagovor za nas. Nato so bile večernice. — Veselo in hvaležne smo šle domov. Bog plačaj! Prosimo lepo še za druga leta za take shode; več so vredni kot še take veselice.

Usiljivost socijaldemokratskega tiska. Iz Griž pri Celju poročajo: Naš kraj se je posebno prikupil socijalističnemu listu »Ljudski Glas«, ker ga že dobivamo 18 mesecev popolnoma zastonj, dasiravno smo ga že opetovano zavrnili ter sporočili tudi uredništvu, da ga ne maramo. Odkrito izjavljamo, da lista ne maramo čitati, ker ne maramo čitati nesramne verske gonje in zabavljanja čez naše poslance, katerega je list vedno poln. Ko bi socijaldemokrati pogledali malo natančneje svojo stranko in njene voditelje, pa ne napadali demagoško naše stranke. Imajo krasne zglede nesebičnih ljudi v svojih Kristianih, stranko imajo raztrgano na štiri delce, kateri se med seboj napadajo, potem pa si še upajo v svojem glasilu blatiti naše nesebične poslance in njihovo delovanje. Radovedni smo in zahtevamo, da se nam objasni, kdo ta list za nas plačuje, ker mi ga ne bomo nikoli plačali. Odločno smo proti usiljevanju tega lista, pa bomo prihodnjič, če ne bo list ustavljen, malo več izpregovorili o tem, kar se med ljudmi govori, tudi o našem županu in nerednem uradovanju na občini v Grižah.

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Lenartu nad Laškem. Dne 16. septembra smo tukaj obhajali slovesnost blagoslovljenja dveh novih bronastih zvonov, katera smo prejeli po poldrugoletnem čakanju od zvonolivarne Bühl v Mariboru. Zvonova je blagoslovil laški dekan, g. dr. Franc Krulj, ob asistenci petih gg. duhovnikov. O pomenu zvonov je kaj lepo govoril v slavnostnem govoru gospod Franc Časl. duh. svetnik in župnik v Trbovljah, nekdanji tukajšnji dušni pastir. Med sv. mašo na prostem in med celo slovesnostjo je neumorno igrala železničarska godba iz Zidanega mosta. Slavnosti se je udeležilo ogromno ljudi od blizu in daleč.

Prerana smrt dekliške cvetke. Od Sv. Petra pod Sv. gorami poročajo žalostno novico: V bolnici v Brežicah je po kratki, a trpljenji polni boleznii dne 23. m. m. preminula vrla članica tukajšnjega Kat. prosvetnega društva, komaj v 20. letu svoje starosti, Terezija Vehovar. Angelj smrti je utrgal cvetko življenja, da jo presadi v boljše, trpljenja in tuge prosto večnost. Ohranili pa bomo hvaležen spomin na njo s tem, da bomo skušali postati takšni, kot nam je ona v svojem krasnem govoru o izobrazbi srca še komaj pred dvema meseci govorila na prvem društvenem izletu na Sv. gorah. Nepozaben ji spomin! Spavaj mirno in na svidenje nad zvezdami!

Smrt občespoštovane gospe v Rimskih toplicah. V sredo, dne 26. sept., smo spremili k večnemu počitku občespoštovano gospo Marijo Gaberšek, soprogo cerkvenega ključarja. Ranjka je bila vzor krščanske matere, nepozabna dobrotnica revnih dijakov in vneti podpornica lurske cerkve. Veličasten pogreb je dokazal, kako priljubljena je bila Gozdnikarjeva mama. N. v. m. p.!

Doživel je celih 105 let. Te dni je zatisnil oči najstarejši človek v Bački Kosti Josić. Doma je bil v bački vasi Tusija in ni bil nikoli bolan v življenju, a zadnja bolezen v človeškem življenju — smrt — ga je le kljub več nego stoletnemu zdravju zgrabila in preselila v večnost.

Milijonar — roparski morilec. V Szatmaru so zaprli bogatega trgovca-milijonarja Jakoba Reinitza. Vse se je čudilo, da si je stekel Reinitz tako ogromno bogastvo v par letih. Še bolj pa je bilo sumljivo dejstvo, da je v treh letih umrlo naglo šest Reinitzovih kompanjonov. Policija je Reinitza strogo nadzirala, pa nazadnje se ji je posrečilo odkriti, na kak strašen način je prišel Reinitz do bogastva. On je svoje kompanjone zvalil v kako oddaljeno mesto, čes, da bodo napravili dobro kupčijo, sam pa se je preoblekel ter se odpeljal za kompanjonom v dotično mesto, kjer se mu je predstavil kot bogat trgovec, ki hoče skleniti dobro kupčijo. Zvalil je kompanjona v svoje samotno stanovanje, ki ga je imel nalašč za ta namen najetega v tem mestu, potem pa ga je ubil, ropal in zakopal v vrtu. Nato se je vrnil v Szatmar, kakor da je prišel iz kupčijskega potovanja, ter si vzel novega kompanjona, s katerim je čez par mesecev isto napravil.

Izjava. Bivši poslanec Urek je pred mesec dni napadel Ivana Ureka (p. d. Lenarta) iz Globokega, čes, da mu je urednik g. Golec v Mariboru v neki gostilni povedal, da je Ivan Urek (p. d. Lenart) kriv ali vsaj so-kriv napadov v »Slov. Gospodarju« na Ureka. — Kot urednik »Gospodarja« izjavljam, da nisem nikdar sedel z Urekom v kaki mariborski gostilni, da Ivana Ureka (Lenarta) niti ne poznam, in sploh nisem Ureku nikoli kaj znil o pisavi v »Gospodarju«. Ako je biv-

ši poslanec Urek zgoraj omenjeno trosil po Globokem, si je zadevo izmislil. Januš Golec.

Slovo. Vsled nujne selitve nisem se mogel posloviti od vseh dobrih Pohorcev, mojih blagih dobrotnikov, znancev prijateljev, zato storim to pot. Bog Vam plačaj, Bog Vam daj srečo, Bog Vas živi! — Zagažen Ivan, šolski voditelj, Planina pri Crnomlju.

Najdeno. Našla se je denarnica. Dobi se Ruška cesta št. 5, II, vrata 8.

«Naš dom» št. 9—10. Vendar enkrat! Naročniki so že popraševali po njem; v listnici upravnništva dobijo odgovor, zakaj ni mogel redno iziti: ker se mnogo naročnikov ni plačalo naročnine! Ta številka prinaša iz državnostanstva članek: «Pravosodje», ki ga je napisal dolgoletni sodnik dr. H. «Brežiški kot» prav zanimivo popisuje naš znanec Justin, ki nam je v «Našem domu» že mnogo lepega napisal. Tugomer Samov je okrasil «Naš dom» z dvema mičnima pesmicama in starokrščansko povestjo «Tarcizij». «Pod vaško lipo» je uvrščen posebno globok članek «Angel s kelihom». Dekliški vrtec prinaša govorček «Versko življenje v naših družinah». Obširno, jedrnat in prijetno sestavljeno je poročilo o V. kat. shodu v Ljubljani. — Prihodnji dve številki «Našega doma» izideti redno: 1. nov. in 1. dec. Pripravljena imamo že dva uvodna članka: V. Korošec: «Zunanja politika» in vsenčistični profesor dr. Rožman: «Cerkve in država». — S prihodnjim letom bo «Naš dom» povzdignjen v glasilo «Slov. kršč.-soc. zveze za Štajersko v Mariboru». Ako bo dovolj redno plačujočih naročnikov, bo morebiti mogel izhajati v nekoliko večji obliki; a obljubiti ne moremo nič. Naročujte ga pridno, pa bo vedno lepši in obsejnejši! Tudi na Kranjsko se prihodnje leto poda!

Gospodarstvo.

STANJE VINOGRADOV.

V Jugoslaviji se je trgateg v južnih deželah že pričela. Množina je zaostala za pričakovanjem, in tudi glede kakovosti se nade niso povsem izpolnile. Radi tega so cene lanskim vinom narastle za 30—50 odstot. in vinski trg je zopet nekoliko oživel.

Povsod se opaža neenako zorenje grozdja vsled slabega vremena ob času cveta in sedanjo jesensko vreme tudi ni ugodno za tvorbo sladkorja. V Banatu, kjer je delj časa pritiskala suša, kažejo mošči 15—17 stop. sladkorja. Precej grozdja se izvažajo po Donavi v Požun in Prago. Toča je uničila velik del vinogradov in tudi kiseljak (črvi) je naredil mestoma 30 do 40 odstot. škode. Cene starim vinom so znatno poskočile. Dočim se je prej dobilo navadno blago 6—8 K, stane danes 12 do 14 kron.

Na Hrvaškem je tudi poletno slabo vreme kaj neugodno vplivalo na vinograde in zorenje je zakasnilo za 3—4 tedne. Peronospora in oidij sta povzročila mnogo škode. V okolici Zagreba in Varaždina stanejo navadna 6—7 odstotna vina 16—20 K. Glasom vladne odredbe se radi slabega zorenja grozdja ne sme začeti z bratvijo pred Mihelijem — 29. septembrom.

V Dalmaciji so že pričeli z bratvo. Suša je slabo vplivala na razvoj grozdja. Starih zalog ni več za veletrgovino, ker sta Francija in Italija precej izvozili. Vinske cene so radi tega precej visoke in stanejo lanska rdeča boljša vina 30—34 K.

V Sloveniji se pričakuje povprečno 30—40 odstot. lanske bratve. Kmetje, ki so imeli 10—12 polovnjakov, računajo, da bodo dobili letos samo 3—4 polovnjake. Z bratvijo se pri poličkaj ugodnem vremenu ne bo začelo pred Terezijem, to je 15. oktobrom. Zelena gniloba je začela nastopati pri nekaterih vrstah. Vinske cene so tudi v Sloveniji poskočile za 3—4 K pri litru. Boljšo in sortirano blago se plačuje tudi po 26—30 K. Posebno se išče letnik 1921, kateri pa je že zelo redek. 12 do 13 odstot. vina se plačuje po 50 K in še višje.

V splošnem se opaža glasom poročil, da bo letošnja vinska letina Jugoslavije radi slabega vremena precej zaostala, tako glede množine kakor tudi kakovosti za normalnim vinskim letom in da so se začele vsled tega dvigati cene starih vin. Tudi za Nemško Avstrijo, Madžarsko in Čehoslovaško velja isto. Stara vina se iščejo.

UMNA UPORABA GROZDJA.

Vinogradništvo spada k listim kmetijsko-gospodarskim panogam, ki jih gojimo z največjim rizikom ali nevarnostjo, da dobimo letni primanjkljaj. Visoki obdelovalni stroški vinogradov in ravnokasne cene vinogradniškega materiala so povzročili našemu vinogradniku že v predvojni dobi mnogo težkih misli in modrovanj. Nova politična grupacija povojne Evrope s svojim carinskim razmejevanjem pa je ustvarila položaj, ki je spravil naše vinarstvo popolnoma iz ravnotežja. Ta težavni položaj vinogradnikov ima svoj izvor po največ v izpremembi celokupnega prometa. V naši državi imamo vinorodne kraje, ki so konsumirali poprej svoje pridelke izključno v nevinorodnih krajih sosedne Avstrije, kamor jih sedaj izvažati ne morejo. So pa tudi nekatere države, ki zabranjujejo točenje alkoholnih pijač in s tem naravnost omejujejo pridelovanje vina. V ogledeh teh okolnosti je nastal vinski problem ali takolimenovana vinska kriza, ki nas sili, da krenemo na polju vinogradništva na povsem nova pota, ako se vprašanje izvoza ne reši drugače. Opravičeno smemo trditi, da se v nekaterih vinorodnih krajih ne izplača več vseh velikih količin zlahkega grozdja predelovati v vino.

Ker je torej vina ponekod čez neobhodno potrebo in ga ne moremo izvoziti, je treba misliti, dali bi ne bilo

pametnejše, ako bi vsega grozdja ne sprežali v vino, temveč ga uporabili surovega ali konserviranega v tej ali oni obliki. Na Francoskem uživajo mnogo surovega grozdja, katerega shranjujejo v posebnih hladnih prostorih, kjer ga je mogoče obvarovati pred gnitjem do pozne spomladi. V kletih pri 2 do 3 stop. C ohranimo grozdje do polovice leta zdravo in sveže, kakor bi bilo ravnokar odrezano od trte. V Grčiji in Italiji sušijo grozdje ter narejajo iz njega cvebe ali rozine, ki jih pri nas drago kupujemo. Tu nastane vprašanje, dali bi kaj takega ne bilo na mestu tudi pri nas, na primer v ljutomerskem vinarstvu predelu, v Hercegovini, Dalmaciji itd.

V novejšem času so začeli prirejati iz grozdja razne grozdne konzerve, sirupe in mezge. Na Francoskem vkuhavajo grozdje za trgovske svrhe v prav izvrstne mezge s pomočjo brezračnih kotlov (vakuumov), v katerih se kuha grozdje ločeno od vsakršnega zračnega vpliva. Mezgam in sirupom dodajo na umeten način razne dišave in barvne snovi, kakor jih zažele posamezni odjemalci in konzumenti. Te mezge razredčujemo z nekoliko vode in napravljajo tako iz njih vsakovrstne okusne in sladke pijače, ki zlasti v vročem poletnem času prav dobro teknejo in osvežujejo človeško telo.

Kakor znano, vsebuje grozdje 20 in še več odstotkov sladkorja, katerega je prav lahko izveči in napraviti iz njega sladkor, kakršen služi v prehrano. V koliki meri bi človeškemu rodu v socialnem oziru koristil tisti prevdaren mož, ki bi vsaj eno desetino grozdnega sladkorja, ki ga povre letno v alkohol, privedel v ljudski prehrani, se niti približno ne da povedati. Vsekakor bi koristil več, nego vsi žganjefabrikanti celega sveta.

Najzanimivejši so poskusi, ki so dovedli do tega, da vino destiliramo, to se pravi, da potom segrevanja izločamo iz njega alkohol in ga porabimo za pogon strojev. Vinogradniki, ki pridelujejo mnogo zlahkih vin, bi naj zahtevali, da se dovoli izvoz samo za tista vina, ki bi jih posebna komisija ali kemično preizkuševališče spoznalo za to kot sposobna. Vsa ostala vina, ki bi po okusu in sestavini ne odgovarjala danim zahtevam, pa bi se naj porabila za destilacijo. Alkohol, pomešan s petrolejem v razmerju 70:30 služi kot izborno sredstvo za pogon strojev. Omnejeni način uporabe vina bi naj oblasti priporočale vsem tistim vinogradnikom, ki pridelajo slaba vina.

Pri destilaciji vina v alkohol dobimo tudi večje ali manjše množine svežega vinskega kamna, iz katerega se proizvaja vinska kislina. Mi smo pošiljali vinski kamni dosedaj v druge države za cen denar. Tam so ga predelali v vinsko kislino, katero smo zelo drago nazaj kupovali. V južnih vinorodnih državah ne pridelajo vsled drugačne sestavine svojih vin toliko vinskega kamna, kakor pri nas, kljub temu pa imajo tvornice za rafiniranje vinskega kamna. Ali bi ne mogli opraviti tega posla sami. Mar nismo sposobni zato?

Pridelovanje grozdja je bilo pri nas dosedaj osredotočeno samo na to, kako bi producirali čim več vina. Nikdo ni računal s tem, da utegne priti čas, ko bo preveč te zlahke kapljice. In ta čas je prišel pri nas, kakor tudi v drugih vinorodnih državah. Nas je našel nepripravljenost, toda drugod so vinogradniki že na tem, da preustrojiijo preobilico grozdja na druge načine, kakor dosedaj. Iznšli so torej nov način izkoriščanja svojih vinogradov. Oni ne gledajo več, kako bi pridelali čim več vina, temveč, kako bi grozdje uporabili na drug, koristnejši način. Proizvodi vinoreje, ki so vsled zastojanja v vinskem prometu pri nas prišli ob veljavo, so postali tam surovina za novo vinarstvo industrijo.

Kakor iz sadja ne napravljamo edino le sadjevca, marveč izdelujemo iz njega razne sadne konzerve, ki služijo človeštvu v prehrano, prav tako tudi v pridelovanju grozdja stremimo posihdov za tem, da ga ne predelamo samo v vino, temveč tudi v druge hranljive in človeški družbi koristne izdelke. S tem bomo ublažili dve krizi obenem, vinsko in prehranjevalno.

Dokler vsled pomanjkanja strojev in strokovnega znanja ne moremo izdelovati konzerv, pa bodi naša naloga, da zainteresiramo vse sloje za večjo uporabo surovega grozdja, čegar shranjevanje bi ne bilo združeno s prevelikimi stroški. Prodaja surovega grozdja bi že danes ne bila slaba, če pogledamo na trg in pomislimo, da je za en liter mošta, ki velja 20 kron potrebno 1.4 do 1.5 kg grozdja, ki ga sicer prodamo po 30 K 1 kg.

Vekoslav Stampar,
kletar, Ptuj.

Prosta kuha vinskih droži. Naši poslanci Zebot, dr. Hohnjec, Vesenjaj, Bedjanič, Falež, Kranjc, Pušenjak, Sušnik i. dr. so izročili dne 26. sept. finančnemu ministru naslednjo spomenico: Našim vinogradarjem se je zadal hud udarec z T 10 člen 109 trošarinskega pravilnika, ki določa, da se odslej smatra vinske drože kot tvarino, iz koje se dela konjak. Dosedaj je bilo nesporno in zakonito dovoljeno, da so vinogradniki smeli trošarine prosto kuhati iz vinskih droži žganje. A delegacija ministrstva financ v Ljubljani je z odlokom z dne 2. avgusta 1923 št. B III 2-28 ex 1923 odredila, da so vinske drože pri vinogradnikih ne smejo več prosto kuhati, ampak da morajo plačati neznosno visoko trošarino. Ta nova razlaga, ki se naslanja na omenjeni pravilnik, pa je napačna. Pravilnik govori o «vinski drogi» (Weinmaische), a ne o «vinskih drožah». Drozga je zmečkano in neizprešano grozdje, ki je določeno za kuhanje konjaka. Take drozge pri nas v Sloveniji sploh nihče ne pripravlja. Pač pa gre tu za vinske drože, to je ona roba, ki se pri mlademu vinu po vrenju sesede na dnu soda, kot odpadek, in sestoji iz peska, blata in

nekaj ostankov trde sestavine jagod. Ta roba ni za drugo uporabo, nego da se iz nje dobi malo žganja ali pa se vrže proč. Predlagamo, da se trošarinski pravilnik v toliko popravi in pojasni, da se vpostavi dosedanje stanje ter se te vinske drože proglasi kot snov, iz katere se sme prosto kuhati žganje. Obenem predlagamo, da se prej omenjeni odlok delegacije ministrstva financ v Ljubljani z dne 2. 8. 1923 B III 2-28 ex 1923, takoj razveljavi in se s tem zopet dovoli vinogradnikom iz vinskih drož trošarineprosta žganjekuha. Beograd, dne 26. sept. 1923. — Finančni minister je izjavil, da bo v novem pravilniku odredil prosto žganjekuho za vinske drože. — Vinogradniki, počakajte s kuhanjem žganja!

Vodstvo Čebelarke podružnice za Maribor in okolico vabi vse člane k mesečnemu zborovanju, ki se vrši v nedeljo, dne 7. 1. m. ob 9. uri dopoldne v gostilni g. Balona na Pobrežju. Vabljeni so osobito novi člani, ki so pristopili v zadnjem času.

Kmetijska podružnica na Frankolovem priredi poučni shod v nedeljo, dne 7. t. m., ob pol 9. uri zjutraj v Društvenem domu. Predavanje bo imel potovalni učitelj g. Zupanc o živinoreji. Kmetje pa tudi drugi se vabijo, da se obilno udeležijo.

Živinorejski odsek podružnice Kmetijske družbe v St. Jurju ob juž. žel. priredi dne 8. oktobra 1923 ob devetih dopoldne na zgornjem delu zadružnega pašnika v spodnjem delu premovanje v redovnik vpisanih krav in mlade živine ter plemenski sejm. Premovale se bodo le krave članov odseka in nad 9 mesecev stari bikci in telice. Biki se bodo prignali le na ogled. Na plemenski sejm priženejo živino predvsem člani, nečlanom pa se bodo, ako prodajo, odtegnilo 2 odstot. prodajne svote v prid odseku. Ta sejm se vrši v spodbudo in pouk živinorejcev v ožjem in širšem okolišu, zato so poleg domačih živinorejcev na to prireditve povabljeni vsi, ki se zanimajo za napredek živinoreje, zlasti okrajni odbori in odbori živinorejskih in bikorejskih društev.

MISANJE

in oskrbovanje perutnine ob tem času.

Misanje imenujemo naravno menjavo perja, to je dogodek v življenju perutnine in sploh ptic, ob katerem se polagoma odlaga in z novim nadomešča perje, ki je bilo ob času plemenitve na višku lepote in popolnosti, postalo pa je pozneje blede in brez prave barve.

Vsled vpliva svetlobe, zraka in prahu, dežja itd se obrabi in začne sušiti staro perje, katero izpodriva novo, postopno rastoče. Ta menjava perja odrasle perutnine, ki se kaže bistveno drugače kakor zamenjava puha pri piščancih v drugem mesecu življenja, se vrši različno po pasmah, starosti, nesnosti, valjenju, vzreji, hrani in vremenu. Čeprav nastopa misanje v splošnem koncem poletja in začetkom jeseni ter traja navadno 6 do 8 tednov včasih pa celo do zime, vendar moramo nanj vplivati pravočasno s posebnim krmljenjem, oskrbovanjem itd.

Misanje takorekoč pretrese ves ustroj telesa, naprava novega perja vpliva na cel notranji življenjski razvoj, zahteva nenavadno veliko redilnih snovi in se vrši ob celo živahnem dotoku krvi k mesičkom perja; kakšno veliko nalogo stavi obnove perja na život perutnine in koliko izrednega zahteva misanje ob moči živali, o tem se moramo prepričati pri opazovanju s krvjo napolnjenega posameznega mladega peresnega tula.

Nikako čudno ni torej, da misanje perutnino tako izredno prevzame in da jo spremljajo znamenja bolezni in katerih se kaj rado izcimi prehlajenje, ako je v tem času, ko je posebno občutljiva, ne oskrbujemo z zadostnim zavetjem proti mrazu in mokroti, ter s prikladno hrano. Čim silovitejši je potek misanja, čim kasneje se to prične in čim manj zadoščamo potrebam perutnine, tem večja je nevarnost za njo, tem občutnejša pa je tudi naša škoda vsled zakasnitve zopetnega nešenja jajc.

Zaradi tega je predvsem potreba, skrbeti za pravo in zadostno hrano, ki mora imeti v sebi vse one snovi, katere zahteva v tem času živalsko telo.

Perutnina, ki se misa, potrebuje za tvoritev novega perja, katero obstoja bistveno iz dušičnatih snovi, zlasti pa iz rogovine, predvsem beljakovin oziroma mesnatih snovi ali živalske hrane, razun tega pa kremenčeve kisline in apna. Slednje navedene rudninske snovi dobiva v pesku in drobnih kamenčkih kakor tudi v žitu (zrnu). Živalskih snovi pa si ne more lahko najti, ker v poznem letnem času miza narave — kakor nam je znano — za njo ni več tako bogato obložena z različnimi črvi in drugim mrčesom, kakor je bila spomladi in poleti.

Da torej perutnina ni primorana jemati si iz lastnega telesa snovi, ki jih potrebuje za novo perje, vsled česar shujšala, oslabela in postala dovzetna za bolezni, ali pa celo obolela, se le počasi operila in začela pozno nesti, za to mora biti prva skrb gospodinjice, dajati ji zadostne in izdatne hrane.

Ob pravilni in dobri hrani zadostuje dnevno dvakratno krmljenje in sicer zjutraj in proti večeru; ob času misanja pa naj se uvrsti še tretje krmljenje, ki naj se vrši opoldne.

Za zajutrek je dati živalim na primer kuhanega, dobro zmečkanega krompirja zmešanega s pšeničnimi otrobi in sicer toliko, da se najedo do sita. V posebno posodo pa naj se jim natrese zmletih kosti ali ribje moke, da to zobjejo kolikor in kadar se jim zljubi; opoldne dobe isto hrano zmešano z odpadki ali ostanki iz kuhinje, za večerjo pa jim je dati dovoljno množino zrnja (koruze ali turšice, ovsa, pšenice, ječmena itd.)

Naj bi ne šla baš v tem izrednem času nobena pernata žival na večer k počitku brez polne golše!

Gnilih ali smrdečih, torej pokvarjenih odpadkov ni dati živalim, ker povzročajo kaj radi drisko, vsled česar opešajo še bolj in včasih celo poginejo; zelenjave pa, zlasti salate, katero perutnina izredno rada je, naj se ji daje, kolikor le hoče.

Svežo pitno vodo, v kateri je na en liter raztopljene 1 do 2 g železne galice, naj ima perutnina stalno na razpolago.

Poleg pravilnega krmljenja je posebne važnosti, da se obrani žival za časa misanja tudi vetra in dežja, zlasti še tedaj, ako se je toliko omisila, da je skoraj gola, ker je — kakor že omenjeno — živalsko telo takrat oslabiljeno in zoper prehlajenje mnogo bolj občutljivo, kakor pa spomladi in poleti. Ako je tedaj vreme vetrovno in mrzlo, pustimo živali podnevi raje v kokošinjaku ali pa na prostoru za brskanje. Zelo škodljiv je preprih, katerega nikakor ne smemo pustiti v hlevu za perutnino. V zakurjene prostore naj da le res prehlajene živali, nikakor pa ne druge perutnine, ker bi se tam samo razvadila in omehkužila.

Nadalje je posebno gledati na snago, kajti nesnaga je vzrok in ognjišče vseh povzročevalcev bolezni. Snaga pa naj se ne omejuje le na hrano, ampak obsega naj tudi posode za krmljenje, kokošinjak, kopališče, izlet in tako dalje.

Kokošinjak je že pred misanjem pobeliti in na novo nastlati. Pozabiti se ne sme na obelitev tudi vseh lesenih delov zlasti pa sedežev, kjer živali prenočujejo. Jako umestno je, dodati apnenemu beležu nekoliko razkužilnega sredstva, na primer, bacilola, salola, karbolne kisline itd., da se golazen, ki se morebiti nahaja v kokošinjaku, temeljito zatire.

Skrbeti moramo tudi za to, da ima perutnina na razpolago kopališče iz peska ali sviža, ki naj je na prostem toda v zavetju pred preprihom in mokroto ali pa v hlevu samem, ker se živali ravno ob času misanja kopajo kaj rade in mnogo, da si odpravijo nadležno odmrlo perje. Kopališče zamoremo napraviti v primeren, nizkem zaboju.

Ako je misanje slabo in počasno, tedaj se je zamore pospeševati na ta način, da se dotično žival zapre za nekoliko dni v temen prostor, toda krmiti se jo mora res dobro. Tudi se ji lahko populi močna letalna peresa, paziti pa je pri tem na to, da se ne izpuli preveč peres naenkrat in izbere le posamezna taka, ki so že odmrli.

Le z izdatnim krmljenjem in dobro oskrbo bomo dosegli, da kokoši preveč ne oslabe, misanje hitro prestopi in kmalu prično nesti, v nasprotnem slučaju pa preteče pač mnogo tednov, preden postane telo zopet toliko čvrsto, da bi moglo proizvajati jajca.

Prav brezsrčno in skrajno neusmiljeno se pa mora imenovati ono ravnanje z ubogimi kokoškami, ko se jim odtrguje celo prepotrebno hrano zaradi tega, ker na pol gole, sestrane in premrle nesti ne morejo.

Franc Pirnat, drž. viš. živinozdravnik.

SADITE SADNO DREVJE!

Po Slovenskem imamo še prostora za milijone sadnega drevja. Nekateri kraji, posebno okolica Maribora in Slovenske gorice, so spoznali že davno važnost sadjereje, zato vidimo tam krasne sadonosnike v vrstah, ki so prinesli lastnikom že milijonske dobičke. Največ zaslug tu ima pač vinarska šola, ki je iz svojih drevesnic oddala že na stotisoče sadnega drevja. Po drugih krajih vidimo še pa malo kaj in še to po večini mlajše nasade. To se mora spremeniti tudi tukaj. Celot Slovenijo moramo z izjemo njiv spremeniti v en sam gaj sadnega drevja. Saj je vendar sadjereja pri nas dobičkanosna kot nobena druga panoga. In naše sadje, kak sloves uživa na svetovnem trgu. Sadje naših južnih pokrajin se ne more niti primerjati z našim. Tam doli ima najfinejša sadja okus kakor repa. Zato znajo tam doli naše sadje tudi ceniti in ga je lansko leto bilo mogoče prodajati po 10 din. 1 kg. Celot v London in Pariz je romalo naše svetoznano sadje. Koliko ga je šlo na Grško, Italijo in Egipt, to znajo samo naši trgovci. Pred vojno je bila Nemčija naš priznan odjemalec kljub velikanski množini sadja, ki ga sama pridelala doma.

Tudi v bodoče smo lahko trdno prepričani, da bo konzum našega sadja rasel kar najbolj mogoče. V Nemčiji predelajo neverjetne množine sadja v sadne sokove ali marmelado. Naši fantje, ki so pri vojaki dobivali neko predpodobo od marmelade, vejo, da je zraven kruha ista prav dobra. Nemec samega kruha sploh ne je, mora ga mazati s čimur koli. Nemška kultura je spravila gospodarstvo na tako visoko stopnjo, da je to tudi mogoče. Tudi pri nas mora priti tako, naš delaven in žilav narod to tudi v polni meri zasluži. Treba mu je sam onekaj več naobrazbe in prav lahko bo to doseči pri naši priznani marljivosti. Prvi korak k temu napravimo, ako mi vsak količjak poraben kotiček posadimo s sadnim drevjem. Tudi neprimerna zemlja se da prav dobro zasaditi. V kameniti, prodnati ali peščeni zemlji sadimo drevje v globoke jame, katere smo izpolnili prej z dobro prstjo in sadimo tudi precej visoko, da se korenine razprostirajo bolj po površju. Na vsak način je mogoče doseči na taki zemlji še precejšnje uspehe posebno z Bobovcem. Veliko res ne zraste tam drevo, ker ga suša mnogokrat zadrži, zato pa sadimo bolj gosto. V močvirnih zemljah sadimo na kupe. Zasadimo vsak količjak poraben prostorček, vsak travnik; trava bo vsled tega še lepša in mnogokrat nam bo dala sadje več dohodka kot trava. Na delo za splošno slovenskega kmetkega stanu!

SADITE PRAVE VRSTE!

Ko se je začelo pri nas sadje bolj ceniti, ustanovila je Kmetijska družba in veliko drugih korporacij

in društev lastne drevnice. Tudi privatniki so imeli mnogo drevnic. Nekateri so sadili kar vse poprek, nikdo ni vprašal, kakšno sorto, da je le kaj dobil. Večina naprednih sadjarjev je pa začela na vso moč razširjati in saditi: Harbertovo reneto, Zlato parmenovo, Rambour ali Kanadko itd., skoro same najfinejše vrste. Te vrste so dosegle višek finosti in so zato degenerirale v trpežnosti drevesa in rasti. Zato imamo danes toliko rakavih dreves, toliko pokvek in toliko bolehnega in krmežljavega drevja v naših sadonosnikih. Zgodilo se je celo, da so se ljudje začeli batiti drevja iz drevnic, češ, da je to krivo. Desetletja je trajalo, predno se je tem vrstam v glavnem odpovedalo in se jih sadi danes samo še v najboljši lege. Danes, ko imamo že večje in mogočne nasade od Bobovca, Mašancelja in Baumanove renete, danes spoznamo, da je mogoče z drevjem iz drevnic doseči boljše uspehe, kakor z onimi od gozdnih divjakov. Vzeti se mora samo pravo sorto. In kako neki ne bi. Saj je gozdni divjak zrastle vendar tudi iz peške, samo da so raznesle te peške živali, tice ali narava. Če pa peške sam sejem, ali ne vzgojim lahko ravno takega divjaka? In drevje iz drevnic, ali ni tudi iz pešk? Res je mogoče tam gozdni divjak desetkrat prehiteti z umnim obdelovanjem in gnojem, ali zato nima nič slabše rasti, nasprotno, še boljše in trpežnejše. Glavno je sajenje primernih vrst. Zato se je leta 1920 sestala v Ljubljani sadjarska enota, da določi nekaj najboljših vrst, ki naj bi jih množili v velikem. To so določili v glavnem: Mašancelj, Bobovec, Baumanovo reneto, Cesarjevič, Londonski pepinek in Charlamovski. To so sorte, ki jih ne moremo skoro prekositi z nobeno drugo. V vsakem oziru, v rasti drevja, v rodovitnosti, trpežnosti itd. so nepresegljive. Imamo tudi mnogo domačih sort brez imena, ki so vsega uvaževanja vredne. Dobro je tudi te množiti, pomisliti pa moramo, da bo pri nas sadna trgovina enkrat izredno razvila in trgovina bo zahtevala sorte z imenom. Za prodajo v južne kraje, Egipt itd. pridejo v poštev pred vsem rdeče sorte, ker južni narodi zelo ljubijo rdečo barvo. Kot taka je v prvi vrsti Baumanova reneta. Pri sajenju in cepljenju glejmo torej, da kolikor mogoče vse slabe sorte opuščamo in vpeljavamo samo najboljše.

VRTNICA — NJENO VSTAJENJE.

Z ostalo naravo obhaja spomladi tudi vrtnica svoje vstajenje. Čitatelji teh skromnih vrst gotovo slutijo prav, ako že iz nadpisa »Vrtnica — njeno vstajenje« pričakujejo razpravo: kako ravnati z vrtnico v spomladi?

Kakor vsaka druga rastlina tudi vrtnica ne ljubi temote, v katero jo zakriješ v jeseni, da jo obvaruješ pred pozebo in jej ohraniš življenje. Temo trpi in prenaša vrtnica prisiljeno. Z drugimi rastlinami vred brepeni po svetlobi, po solncu in sicer toplem. Zeli čistega zraka, kojega je ravno pri prezimovanju pogrešala prav težko. Komaj pričakuje, da jo otme zimskega zavora, jo vzdigneš na sonce ter zrak, posebno še, ako je morala prezimiti prikrita z zemljo. Torej na svetlobo ter zrak z vrtnico, a kedar?

Pomlad se začne po koledarju dne 21. marca, ravno ta čas si smeš tudi ti vrtnarica izvoliti ter dvigniti vrtnice iz zimskega spanja.

Tekom mojega dolgoletnega gojenja vrtnic sem doživel celo v nad 500 m visokih krajih zgodnjo spomlad. Katera prijateljica vrtnic bi se pač ne veselila zgodnje spomladi ter ne privoščila svojim gojenkam solnca ter zraka — spomladanskega.

To je storil tudi pisatelj teh vrst in si je postavil vse svoje vrtnice že pred 19. marcem po koncu. A ravno na praznik sv. Jožefa je zapadel visok sneg in radi snega je nastopil mrz do 5 stopinj pod ničlo. Nobena vrtnica mu ni zmiznila! Ako nastopijo lepi dnevi v zgodnji spomladi, le z vrtnicami iz zimskega počivališča! Ravnaj pa z vrtnico na spomlad usmiljeno, ne surovo, z eno besedo: previdno!

Ako je bila pokrita vrtnica z listjem in smrečjem, ni tolike nevarnosti; a čisto drugače je, ako si jo braniš in pokriš z zemljo. Rahlo odstrani zemljo, sicer lahko raniš vejice in očesa, in sicer najbolj krepke sveže in najbolj lepo napete oči, ki bi jih za krono dobro potrebovala.

Vzemi si čas, ko spomladi dvigaš vrtnice. Ako opraviš to delo hlastno, boš marsikaj pokvarila pri stari, a še več pri mladi vrtnici.

Posebno te moram opozoriti na mlade vrtnice, ki se pognale v preteklem letu večje in deloma cvetele. Ako potegneš te s silo iz zemlje, lahko odlomiš ali odčesneš vejico, jo celo popolnoma izdereš iz debla divjaka — ves tvoj trud z njo v minulem letu je bil v tem slučaju zaman.

Previdno si torej dvignila vrtnico izpod zimskega počivališča, otreši jo zemlje in oglej si jo sedaj malo natančneje. Blagor ti, ako so vejice in oči na njih dobro ohranjene in lepo zelene. Večkrat boš zapazila, da so vejice tuintam posejane s črnimi pikicami in tudi oči tu in tam črne. Zelo slabo za vrtnico, ako so njene vejice in oči popolnoma črne.

Pristopiva sedaj k mladi vrtnici, ki si jo vzgojila v preteklem letu in ki ima eno ali več vejic. Ogledaj si jo! Dobro prezimljena, zeleno ohranjena, sveže vejice doreži na tri oči. Iz teh oči bodo pognale vejice, nastavili se bodo popki in iz teh se bo razvilo tvoje težko pričakovano veselje — cvet. So ostale na vejicah le dve zeleni oči, ali mogoče samo eno, doreži do dveh oči, ali do enega. Imaš samo eno vejico in na tej vejici le dve dobri oči, ali mogoče samo eno, v tem slučaju je postopati drugače.

Pri vrtnici je treba, kakor sem že pisal, pred vsem vzgojiti krono. Odreči se moraš veselju: že koj gledati cvet. Kakor hitro kaže iz dveh ali enega očesa vzrastla nova vejica tri oči, ne pusti je rasti dalje. Pod tretjim očesom odreži izrastek. Iz ostalih oči ti poženejo takoj nove vejice in tem šele dovoli cvet. Tem potom dosežeš krono, ki mora biti pri vzgoji vrtnice vselej prva skrb.

Kaj pa v slučaju, ako so pri mladi vrtnici tekom zime počrnele vse nežne vejice? Ogledaj si, če je ostalo zeleno vsaj to, kar je v steblice okulirano in se z njim zaraslo. Odstrani tik v steblice zaraslega dela začrnelo vejico, pogosto ti še požene, če pa ne, znova okuliraj.

Pristopiva sedaj k okuliranemu divjaku, ki v minulem letu ni pognal iz okuliranih oči. Imel je pa zelene — a speče oči v jeseni in sedaj, ko ga vzdigneš izpod zemlje, so se ti oči ohranile preko zime. Z njim postopaj na sledeči način: Potrpi, dokler ne začne zeleneti nad okuliranimi očmi. Ko je že v soku ali zelen, prišel je čas, da odrežeš tik prvega uloženega očesa od zgoraj ostali del divjaka ter zamaži rano z voskom. Nikakor ne trpi, da bi poganjali izpod okuliranih oči ali očesa izrastki, ker so divji trn. Vso moč rasti moraš napeljati v okulirano in speče oko in kinalu boš zapazila radostno, da poganja. Ne pusti cveteti temu izrastku, ampak ko zapaziš, da že ima tri oči, nad tretjim očesom odreži in kolikor mogoče hitro vzgoji krono.

Pristopiva končno še k stari vrtnici. Mogoče so ostale vse vejice lepo zelene. Mogoče je tu in tam katera vejica bolj črnkasta, ali celo črna — že suha. Očisti jo črnih vejic, samo ob sebi umevno tudi suhih.

Na črnkaste, to je vejice s črnimi pikami posejane, če imajo tuintam še zelo žive oči, se bo treba ozirati, ako imaš popolnoma zelenih vejic premalo za krono. Lahko bo postopanje, ako so ostale vse vejice zelene. Ako jih je mnogo, boš morala s to in ono proč, da ti tejo ena proti drugi, odstrani, da postane med vejicami pusti le tri oči. Pri obrezovanju se oziraj na to, da se ti razvije krona na zunan in na vzgor. Vejice, ki rastejo ena proti drugi, odstrani, da postane med vejicami dobro zračno. Pri obrezovanju rabi dobre škarje, vrh tega še doreži z ostrim nožem gladko in zamaži, če že ne vsako, pa vsaj rane debelejših vejic z voskom.

Vsak vrtnar pa bo prej ali slej doživel, da dvigne spomladi vrtnico le z nekoliko zelenimi, ali celo popolnoma črnimi vejicami. Če nimaš za tako vrtnico že naslednice, pusti jo še na mestu, mogoče ti še pozneje požene. (Toliko za to številko, prihodnjič dalje. Samostanski vrtnar.)

ZITNI TRG.

Stalno naraščanje vrednosti našega dinarja je znatno vplivalo na žitni trg. Dočim se je prejšnji teden zdelo, da bo ostala cena žitu čvrsta, je začela ta teden padati. Promet se je vsled padca cen pričel zopet razvijati. Kupcev je precej, toda pšenice in moke ne nakupujejo v tako velikih množinah, kakor prejšnji teden. Tudi izvoz v velikem slogu miruje. Posamezne firme izvažajo v partijah po par vagonov na enkrat. V poedinih vrstah žita vlada sedaj na žitnem trgu sledeči položaj:

Moka nularica, katero so plačevali v preteklem tednu celo po 620 D, je sedaj znatno padla ter se dobi v banatskih in bačkih mlinih na veliko po 560—570 D za 100 kg. Na zagrebški trg prihaja moka iz slavonskih in podravskih mlinov, ki je pa nekoliko dražja. Največja mlinska podjetja pa meljejo samo za izvoz.

Pšenica se dobi v Bački in Vojvodini po 360 do 350 D. Slavonska pšenica je nekoliko dražja.

Koruzi je v trgovini popolnoma zanemarjena. Tudi cena je precej padla.

Nekoliko zanimanje vlada za prvovrstno, takozvano zlato koruzo, katere se je prodalo par vagonov na zagrebškem trgu za 295 do 300 D za 100 kg. V Bački je koruzo znatno cenejša, vendar trgovina počiva, ker so prevozni stroški preveliki.

Oves je istotako zanemarjen. Cena slavonskemu ovsu 240—250 D za 100 kg.

Za fižol je bilo precej zanimanja. Cena pisanemu za 100 kg 500 D, popolnoma beli fižol pa je bil dražji.

Hmelj. XXVI. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo. Zalec, Savinjska dolina, dne 1. oktobra 1923. Pri najlepšem vremenu se je tudi pozni hmelj srečno spravil pod streho, brez, da bi bil izgubil lepe, zlatozelenne barve. Od vsega letošnjega pridelka je približno 80 odstot. iz prvih rok; le pri veleproducentih se nahajajo še prvovrstne in že basane partije in čakajo odjemalcev. Kupčija je pri nas prav živahna in tudi cene se izboljšujejo; sigurno se bo v par dneh že plačevalo čez 115 D za en kg. Kdor še želi kupiti našega lepega blaga, se mora požuriti in se naj obrne na našo Hmeljarno, katera je letos že postregla nekaterim veletrgovcem in tudi pivovarjem. Vsa pojasnila daje vodstvo Hmeljarskega društva.

Kmečka hranilnica in kosočilnica v Hočah naznanja, da s 1. oktobrom obrestuje navadne hranilne vloge z 6%, vezane proti šestmesečni odpovedi z 7%, vezane proti enoletni odpovedi z 8%, večje svote po dogovoru.

Vrednost denarja. Ameriški denar stane 83,50—84 D, 100 francoskih frankov stane 527,50 D, za 100 avstr. kron je plačati 0,1190—0,1210 D, za 100 čehoslovaških kron 259—261 D, za 100 nemških mark 0,00002—0,00004 D in za 100 laških lir 387—394 D. V Curihu znaša vrednost dinarja 6,35 centimov. (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja poskočila za pet točk.

ter je dolžnost vsakega, da se pelje v Celje in poskusi enkrat kupiti v veletrgovini R. Stermecki. 949

Poču

dovito nizkih cenah kupite letos

volneno blago

za ženske in sukno za moške obleke, kakor tudi vse drugo manufakturno robo v veletrgovini R. Stermecki, Celje. Trgovci engros-cene. Radi splošnega pomanjkanja denarja treba povsod štediti

POZOR!

Za veleposestvo Slom pri Ponikvi se išče proti izvanredno dobri plači, pa ne gospoda oskrbnika in tudi ne takozvanega gospoda upravnika, marveč dobrega in sposobnega neoženjenega nadhlspca ali velpeta (šaffer), kateri se pri praktičnem gospodarstvu res razume in če trebe zbok poduka in spodbude za vsako delo tudi sam zagrabi.

Štedenje s krmo, skrb za pripravo blaga, nadzorstvo pri krmiljenju in vodstvo hlapcev, skrb za gospodarsko orodje, posebno za opremo in oprego, sploh za red in snago povsod, bila bi ena njegovih glavnih nalog. Pijanec izključen. Zraven stanovanja in popolne oskrbe plačam izvanredno le sposobnost in vneto za gospodarstvo. Spričevala so postranska stvar. Nastop takoj. Reflektantje preberite naj pazno ta oglas, da ne bo po nepotrebnem obilo ponudb, posebno od onih, ki smatrajo gospodarstvo najlažjim delom.

Dr. Josip Karlovšek, odvetnik v Celju.

izšla je

BIAZNIKOVA VELIKA PRATIKA

za prestopno leto

1924

ki ima 366 dni.

«Velika Pratika» je najstarejši družinski koledar, koji je bil najbolj vpoštevana že od naših pradedov.

Tudi letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini, zato pride prav vsaki slovenski rodbini.

Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 din., kjer bi je ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri

J. Blasnika naslednikov, tiskarna in litografski zavod, Ljubljana, Breg 12. 1040 5—1

Naznanjamo tužno vest vsem sorodnikom in znancem, da je naša iskrenoljubljena mati

Margareta Habjan

rojena pri Sv. Duhu v Ločah, danes dne 1. oktobra 1923, ob 12. uri v bolnišnici v Mariboru, sprevidena s sv. zakramenti, v Bogu udano umrla.

Pogreb se vrši v sredo, dne 3. t. m. ob 2. uri popoldne na magdalensko pokopališče v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica boče v četrtek 4. t. m. v župnijski cerkvi Sv. Magdalena v Mariboru.

V Mariboru, dne 1. oktobra 1923. 1047

Margareta Pirc, Marija Paj, Justina Sevsšek,

Alojzija in Cecilija,

hčerke.

«KAT. SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO» v Sv. Petru pod Sv. Gorami naznanja tužno vest, da je njegova članica

Terezija Vehovar

po kratki a mučni bolezni najlepši dobi svojega življenja v 20. letu svoje starosti, dne 23. sept. t. l. v bolnici v Brežicah mirno v Gospodu zaspala. Sv. maša zadušnica se je brala v ponedeljek dne 1. oktobra v župni cerkvi Sv. Petra. 1050

Kantužer Jurij

iz občine Žusem št. 24, okraj Šmarje pri Jelšah, se pozivlja potom časopisja — ker je njegovo bivališče sedaj neznano —, da javi svoj naslov v svrhu neke zapustinške zadeve. Vsakega, ki bi vedel za njegovo bivališče, se prosi, da proti povrnitvi stroškov javi njegov naslov njegovemu stričniku Antonu Seliču, posestniku v Košenci št. 20, pošta Planina pri Sevnici. 1041

Košena, dne 30. sept. 1923.

Anton Selič.

POSESTVO

z vinogradom in sadonosnikom, 9½ oralov, eno uro he-da od Maribora, v mali, prijazni vasi. Prej je bila tam usnjarna, katera se vsak čas lahko spravi v obrat. Posestvo s poslopjem, inventarjem in pridelki se ceno prodaja. Hipoteka lahko ostane. Vpraša se pri posestniku F. Pergler, Maribor, Mlinska ulica 44. 585

MALA OZNANILA.

Dekla se sprejme v župnišče. Kje pove uprava. 1048
Iščem močnega učence za lončarijo. Stauber, Maribor. Ob bregu 4. 1039

Safarja, zanesljivega, energičnega, delavnega ter oženjenega, sprejme za takoj pod ugodnimi pogoji. Fric Zemljic, velevinogradnik, Ljutomer. Ponudbam naj se po možnosti prilži poleg prepisov spričeval tudi slika. 3—1

Tovarna upognjenega pohištva, Poljčane, išče žagarje, brusarje ter slične pri predelovanju lesa izurjene delavce. 1035

Hišni mizar se sprejme v službo javne bolnice v Mariboru. Več se izve pri upravi bolnice. 1045 2—1

Mesarski učenec, 15 do 17 let star, iz boljše hiše, se takoj sprejme. Suc, Loška ulica 5, Maribor. 1052

Sprejemem za takoj eno pridno in pošteno kuharico srednje starosti, katera zna opravljati tudi druga hišna dela. Prednost imajo one iz dežele. Hrana in stanovanje v hiši. Dobra mesečna plača po dogovoru. Oglasiti se je pri A. Polanc, valjni mlin, Radeče pri Zidanem mostu. 994 3—1

Prodajalco, slovenskega in nemškega jezika večšo, sprejme M. Berdajs, trgovina z mesnim blagom in semeni, Maribor. 965 3—1

Sprejme se učenka, zmožna oboje jezika. Hrana in stanovanje v hiši. E. Berna, trgovina čevljev v Celju. 921 3—1

Viničarja s tremi ali štirimi delavci sprejme Peitler, Vrhovdol-Limbuš. 999 2—1

Organist, zmožen voditi večje zборе, išče službe s 1. 11. Ponudbe pod «Organist» na upravnistvo. 992 2—1

Oskrbnika (Safarja), spretnega v sadje in vinoreji, išče A. Ussar, Ptuj. 997 2—1

Vajence za čevljarsko obrt se sprejme pri Viktorju Senku, Linhartova ulica 12. Hrana in stanovanje v hiši. 991

Pletarje izurjene sprejme proti dobri plači od komada Pletarna v Strnišču, Slovenija r. z. o. z. Stanovanje preskrbljeno. Delo stalno. 1028

Sprejme se takoj od pridnih staršev z dežele fant ali dekle za vsako lahko delo, ki je prekoratil 14. ali 15. leto pri g. Franju Spes, Tržaška cesta, Maribor. 1025 2—1

Oskrbnik (šaffer) se išče za večje posestvo za takojšnji nastop. Sprejme se le samec. Plača po dogovoru. Naslov pove uprava lista. 1006 2—1

Cepljene trte vkoreninjenih divjakov in sadna drevesca vseh najbolj rodovitnih in priporočljivih vrst oddaja že sedaj v jeseni po ugodni ceni dobro in zanesljivo blago. Za pismen odgovor je treba priložiti znamke. Alojz Grabar, posestnik in trtnar, Zagorci, pošta Juršinci p. Ptuj. 1033 4—1

Pozor, vlč. duhovništvo! Na prodaj so 2 kompletni mašni obleki, ena rudeča, ena bela, in 1 zlati kelh. Maribor, Gosposka ulica 26, Lipovšek. 1050

Poldrugi oral njive v Bezenju pri Rušah proda ali da v našem posestniku Peitler v Limbušu. 1045

Prodaja se posestvo, okoli 34 oralov zemljišča, polovica je gozd in sicer smreka, bor, hrast, bukev itd.; druga polovica travnik, njive, sadonosniki. Vsa gospodarska poslopja v najlepšem stanju. Proda se zaradi preselitve na drugo posestvo prav ugodno za 400.000 D. Anton Crepinšek, posestnik, Novake p. Novicerkvi, pošta Vojnik.

Dalnogled Trieder binokle, 6× ali 8× ali 12× — Zeiss, Busch ali Goerz, dobro ohranjenega, kupim in dobro plačam. Naslov v upravi «Slov. Gospodarja». 1046

Lepa dvolastna kmetija z viničarijo, nad 60 oralov zemlje z dobrimi njivami, velikim sadonosnikom in obširnimi gozdom se prodaja. Cena 500.000 D. Proda se tudi delno. Naslov v upravi. 1037 2—1

Prodaja se lepo malo posestvo na Teznu, pet minut od sole. Cena 270.000 K. Vpraša se na Teznu 28. 1061

Posestvo na prodaj v Razvanju št. 92, obstoječe iz hiše. — Okoli hiše obširen lep sadni vrt, vinograd in gozd skupaj 3307 klafter. K hiši spada tudi ¼ ure oddaljena ¼ oralov velika njiva. Cena 98.000 D. Pojasnila daje lastnik posestva in župan g. Kac. 1007

Prodaja se nekaj panjev čebel s satovjem in paviljoni. Fran Sumenjak, posestnik, Jarenina. 1023 4—1

Sadno drevje, breskve, divjaki, Ameriški ključi, cepljene trstje nudi Dolinšek, St. Ilj pri Velenju. 1006

Prodaja se lepa novozidana hiša v Trbovljah, obsegajoča dve sobi, kuhinjo, klet, druge pritlikline in majhen vrt. Pripravna za kakoršnegakoli obrtnika. Jožef Ferenc, Loka št. 380, Trbovlje I. 1024 2—1

Prodajam hišo, primerno za eno družino, 1 oral posestva, ¼ ure od Celja ali 5 minut od postaje Petrovče. V stanovanju je se kupec lahko takoj vseli. Interesenti naj vpošljejo svojo addresso pod «Hiša-Celje-Petrovče» na Aloma Company. 1011 3—1

Hišo, 4 orale zemlje, njivo in sadonosnik ter gozd proda za 270.000 K, brez gozda veliko cenejšo, Luršak, Pragersko. 986 2—1

Grajsčina ali vila z večjim vrtom, takoj stanovanje brez strank, blizu ali okolica Maribora, ne čez 500.000 din. išče privatnik. Ponudbe pod «Privatnik» na Mar-Stan v Mariboru, Rotovski trg 1. 996

Kupim nekaj vagonov zdravilnih hmelovk (drogov), dolgot 7—9 m. Cenjene ponudbe na upravo lista. 982 4—1

Hiša v St. Juriju ob južni železnici, zidana, obstoječa iz 8 sob, kuhinje in 2 kleti, zrazen hiše lep vrt in sadonosnik, se pod ugodnimi pogoji prodaja. Hiša je pripravna za kakega obrtnika ali vpokojenca. Natančnejše podatke pri lastnici Mariji Pelko, Novake 61, pošta Studenice pri Poljčanah. 993 3—1